

هوش مصنوعی و حذف مانع زبان، شما به راحتی می‌توانید برای شرکت‌ها و موسسه‌های غیرایرانی کار کنید و به دلار درآمد داشته باشید.»

رویکردهای هوش مصنوعی

رویکرد نمادین به این معناست که مفاهیمی در ذهن داریم و آنها را به ماشین منتقل می‌کنیم. اما بعد از سال ۲۰۱۲، پژوهشگران به اهمیت رویکرد ارتباط‌گرا پی بردند و با ساخت شبکه‌های عمیق عصبی، به کل رویکرد نمادین را کنار گذاشتند و ماشین را با بی‌نهایت داده تغذیه کردند تا شبیه به مغز انسان یاد بگیرد. باید در نظر داشت که اگرچه هوش مصنوعی می‌تواند ترجمه‌ها را انجام دهد، اما نمی‌تواند لحن و خلاقیت انسانی را وارد کند. اینجا جایی است که مترجم باید خلاقیت و لحن خود را به متن اضافه کند. در نهایت، باید دقت کنیم که با ورود هوش مصنوعی، علوم و مفاهیمی که در گذشته برای ما نامفهوم بود، حالا قابل فهم و لذت‌بخش شده است. نسل‌های Z و آلفا دیگر با روش‌های قدیمی سروکار ندارند. امروزه یوتیوب یکی از بزرگترین دانشگاه‌های دنیاست و شکل انتقال مفاهیم از سایر زبان‌ها و فرهنگ‌ها بسیار ساده‌تر شده است؛ چون مانع زبان از بین رفته به کمک هوش مصنوعی. هوش مصنوعی می‌تواند مفید باشد، اما نباید به آن اعتماد کامل داشت.

به‌دنبال انحصارطلبی!

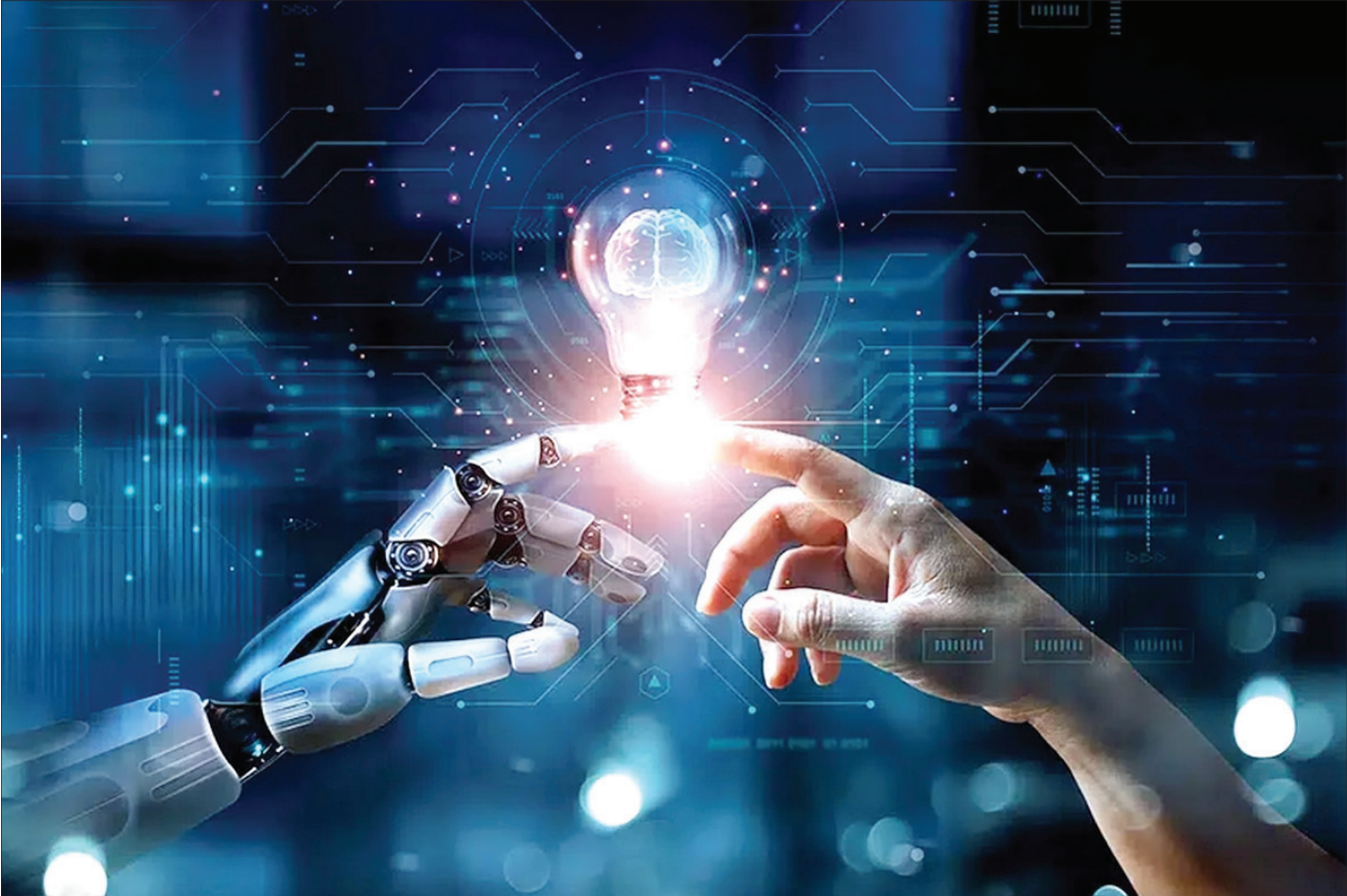
به نقل از خبرگزاری مهر، شورای اروپا، سازمانی بین‌المللی و متمایز از اتحادیه اروپا که با ۴۶ کشور عضو از جمله کل ۲۷ کشور اتحادیه اروپا مأموریت حفاظت از حقوق بشر را بر عهده دارد، طی روزهای اخیر اعلام کرد، نخستین معاهده بین‌المللی الزام‌آور حقوقی در زمینه هوش مصنوعی توسط کشورهای مذاکره‌کننده از جمله اعضای اتحادیه اروپا، ایالات متحده و بریتانیا امضا شده است. این کنوانسیون هوش مصنوعی، سال‌ها در دست تهیه بوده و در فاصله ماه‌های «اردیبهشت» و «خرداد» پس از مذاکرات طولانی، سرانجام توسط ۵۷ کشور حاضر در فرایند تدوین، نهایی و تصویب شد. این معاهده به خطرات احتمالی هوش مصنوعی می‌پردازد و در عین حال نوآوری مسئولانه این فناوری را ترویج می‌کند. اعضای کنوانسیون، ۴۶ کشور عضو شورای اروپا، به همراه کانادا، ژاپن، مکزیک، واتیکان، ایالات متحده آمریکا، استرالیا، آرژانتین، کاستاریکا، پرو، اروگوئه و رژیم صهیونیستی را شامل می‌شوند.

اهداف معاهده کنوانسیون هوش مصنوعی

- حمایت از حقوق بشر
- حاکمیت قانون و دموکراسی
- اصل شفافیت
- مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی
- عدم تبعیض و برابری
- حفاظت از حریم خصوصی داده‌های شخصی
- نوآوری مسئولانه و ایمن
- **نقاط قوت**
- تاکید بر حقوق بشر و ارزش‌های دموکراتیک
- تاکید بر شفافیت و پاسخگویی
- ایجاد چارچوبی برای همکاری بین‌المللی کشورهای همسو
- انعطاف‌پذیری در اجرا
- **نقاط ضعف**
- عدم حضور بازیگران بزرگ بین‌المللی از جمله چین و روسیه
- چالش در اجرای عملی مفاد معاهده
- فقدان مکانیزم‌های قوی برای ضمانت اجرایی
- عدم پوشش حوزه‌های امنیتی و نظامی
- کندی در تصویب و اجرای جهانی
- توسعه ناعادلانه هوش مصنوعی در جهان

خطرات محدودیت و انحصارطلبی در هوش مصنوعی

خبرگزاری مهر معتقد است: «احتمال محدود شدن دسترسی طیف گسترده‌ای از کشورهای غیرعضو به بازارهای بین‌المللی است. کشورهای عضو معاهده ممکن است استفاده از سیستم‌های هوش مصنوعی توسعه یافته در کشورهای غیرعضو را به دلیل عدم تطابق با استانداردهای کنوانسیون ممنوع یا محدود کنند. این امر می‌تواند به تفکیک بازارهای جهانی هوش مصنوعی منجر شود، به طوری که سیستم‌های توسعه یافته در چین و روسیه یا کره و سنگاپور نتوانند به بازارهای غربی دسترسی پیدا کنند و همچنین امکان ورود محصولات غربی نیز به بازارهای مذکور، محدود یا ممنوع شود. از منظر دیگر، عدم حضور قدرت‌هایی چون چین و روسیه در این معاهده همچنین می‌تواند به توسعه مدل‌های جایگزین برای تنظیم‌گری هوش مصنوعی توسط این کشورها منجر شود. احتمالاً قیای بزرگ غرب در واکنش به شکل‌گیری استانداردهای غربی، در پی ایجاد و ترویج چارچوب‌ها و استانداردهای خاص خود در زمینه هوش مصنوعی خواهند بود. استانداردهایی که با اصول و ارزش‌های غربی متفاوت هستند و همین امر منجر به ظهور دو سیستم موازی در جهان می‌شود. در چنین وضعیتی، خصوصاً چین به دلیل جایگاه خود به عنوان یکی از رهبران جهان در حوزه هوش مصنوعی و فناوری دیجیتال، می‌تواند استانداردهای جدیدی را توسعه دهد که کشورهای در حال توسعه آسیا و آفریقا از آن پیروی کنند. این امر ممکن است به قطبی شدن جهانی در زمینه فناوری و تشدید رقابت‌های ژئوپلیتیکی منجر شود. در نهایت عدم حضور سایر کشورهای بزرگ و اثرگذار در این معاهده و شکل‌گیری نظام‌های موازی تنظیم‌گری این فناوری در سطح جهان، می‌تواند باعث محدودیت در دسترسی کشورهای غیرعضو به فناوری‌های پیشرفته هوش مصنوعی شود. کشورهای عضو معاهده ممکن است به دلیل عدم تطابق با استانداردهای مشترک، از به اشتراک‌گذاری دانش و فناوری‌های هوش مصنوعی با کشورهای غیرعضو خودداری کنند. این امر به‌ویژه برای کشورهایی که منابع کافی برای توسعه مستقل فناوری‌های هوش مصنوعی ندارند، مشکل‌ساز خواهد بود.»

«شهروند» آخرین وضعیت توسعه هوش مصنوعی در ایران را بررسی می‌کند

زندگی با سیستم‌های موازی

«آیا باید از به‌روزرسانی‌های مستمر هوش مصنوعی نگران باشیم؟»

«هوش مصنوعی به دنبال حذف مهارت و نیروی انسانی در اشتغال است؟»

«حانیه جهانیان» اگر سال‌ها پیش می‌گفتند، در رستوران ربات‌ها پیشخدمت خواهند بود تا ثابت سفارش کنند یا رباتی برای کمک به جراح در کنارش یا یک دوربین کوچک، بدن بیمار را بررسی می‌کند، تا دقت و سرعت کار پزشک بالاتر برود یا اگر می‌گفتند کافی‌ست چند کلمه را در کنار هم به صورت یک پیام متنی ارسال کنید تا در کمترین زمان، فیلم، رمان و مقالات مرتبط به حساب کاربری‌تان فرستاده شود؛ قطعاً تصور می‌کردید در بهترین حالت با یکی از خلاق‌ترین فیلمنامه‌نویسان آثار علمی-تخیلی گفت‌وگو می‌کنید. اما از خدا که پنهان نیست، از شما چه پنهان، در یک دهه اخیر، ماشین‌های لرنینگ و هوش مصنوعی حسابی غوغا به پا کرده‌اند. تا آنجا که بسیاری از متخصصان این حوزه یقین دارند باید به انقلاب و عصر هوش مصنوعی سلام کنیم. اما همانطور که می‌دانید، روبه‌رو شدن با هر فناوری تازه‌ای نیازمند الزامات و چارچوب‌های تازه‌ای است. قوانین و آموزش‌هایی که ما را از مخاطرات و حوادث غیرقابل‌پیش‌بینی این رشته، مصون می‌دارد. در ادامه به آخرین وضعیت و پیشرفت‌های ایران، در رشته‌های علوم انسانی و با تکیه بر هوش مصنوعی می‌پردازیم. همچنین به تحلیل این نکته می‌پردازیم که آیا معاهده اروپا و آمریکا با نام «کنوانسیون هوش مصنوعی» انحصارطلبانه و تهدیدآمیز است یا ابعاد مثبت و توسعه‌گرایانه‌ای نیز دارد. مطالب این گزارش مستند است به یادداشت‌هایی از «علی شاکر» استاد دانشگاه «علامه طباطبایی» و همچنین مجموعه مقالات تازه منتشرشده در سطح جهانی که در ادامه می‌خوانید.

آیا هوش مصنوعی جایگزین خبرنگاران خواهد شد؟

علی شاکر، پژوهشگر ارتباطات و مدرس دانشگاه علامه طباطبایی آینده‌های نزدیک را تصور کنید که هوش مصنوعی کارهای تکراری و روزمره روزنامه‌نگاران را بهتر از آنان انجام می‌دهد. منابع خبر به سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها و مسئولان رسمی و مردم عادی تقسیم نمی‌شود؛ حالا فناوری اینترنت اشیا (IoT) می‌تواند «خبربیار» ما باشد. در واقع تمامی داده‌هایی که از این حسگرها به یک مرکز تحلیل می‌رود و آنجا یک سیستم تحلیلی شبیه مغز دارد که آن را بررسی می‌کند. اما اطلاعات زیادی درباره اینکه چنین سیستمی چگونه تصمیم‌گیری می‌کند، فعلاً در دسترس نیست! اما یک چیز روشن است، به‌زودی، جست‌وجو، پردازش، نگارش و تصحیح محتوا برعهده هوش مصنوعی خواهد بود. پس در آینده نزدیک این قدرت شبکه‌عصبی و نوع یادگیری عمیق بخش هوش مصنوعی رسانه‌شماست که تعیین می‌کند، آیا شواهد روزنامه‌نگارانه مطرح شده بر مبنای کلان‌داده‌ها صحیح‌اند یا نه. رقابت بر سر سرعت در روزنامه‌نگاری باید برای «اعتبار» جای بیشتر باز کند. چون باتوجه به ابزارهایی که اکنون در اختیار داریم، ساخت اخبار جعلی کمتر از پنج ثانیه زمان می‌برد.

مرز حقیقت و شایعه!

اما نکته اینجا است که چه‌طور باید جعلیات را به خورد مخاطب دهیم که متوجه نشود؟ مرز میان شواهد قابل اعتماد و اطلاعات نادرست در این فضا بسیار باریک است. موضوع این نیست که حقیقت مقابل جعلیات ارزشی ندارد، موضوع این است که دسترسی به آن باز هم دارد سخت‌تر می‌شود. با این همه، می‌بایست به این نکته هم فکر کنیم که در عصر وب ۳ و سرمایه‌داری بلوکی، اینکه رسانه شما در کدام بلوک ارتباطی باشد و چه قدر به کلان‌داده‌ها دسترسی داشته باشد، در عملکرد شفاف و دقیق آن تأثیر زیادی دارد.

فرصتی که نباید از دست داد...

روزنامه‌نگاری ایران فرصت خوبی دارد برای اینکه بتواند از این خستگی و خمودی امروز خارج شود. یادگیری اصول اولیه هوش مصنوعی و استخراج داده‌ها، جهان روزنامه‌نگاری را با شکل تازه‌ای از روایت‌ها و قصه‌های واقعی مواجه می‌کند که اتفاقاً می‌تواند در خدمت شناخت بهتر فناوری‌های نوین باشد. به طبع مشکلات دسترسی ناکافی به داده‌ها، مشکلاتی را در ابتدای کار پیش پای روزنامه‌نگاران می‌گذارد، ولی وقتی روزنامه‌نگاران به ابزارهای

مرز میان شواهد قابل اعتماد و اطلاعات نادرست در هوش مصنوعی بسیار باریک است. موضوع این نیست که حقیقت مقابل جعلیات ارزشی ندارد، موضوع این است که دسترسی به آن باز هم دارد سخت‌تر می‌شود. هوش مصنوعی می‌تواند مفید باشد، اما نباید به آن اعتماد کامل داشت؛ چون باتوجه به ابزارهایی که اکنون در اختیار داریم، ساخت اخبار جعلی کمتر از پنج ثانیه زمان می‌برد

اولین فیلم داستانی‌های پیررئال سینمای ایران با هوش مصنوعی

شاهد حفظ و تداوم شخصیت و محیط هستیم و به استناد برخی منابع خبری و درگاه‌های بین‌المللی، این فیلم اولین ساخته هوش مصنوعی یا ویژگی‌های ذکر شده در جهان است. فیلم کوتاه «فلسطین در چشم‌های من» به صورت کامل در مرحله تولید در بستر هوش مصنوعی ساخته شده است و در مرحله‌های پیش تولید و پس تولید فیلم هم از این ظرفیت استفاده کرده است. برای تولید عکس از «Midjourney» و «ChatGPT»؛ برای متحرک‌سازی از «Runway AI» و برای صدا و تولید موسیقی نیز از ظرفیت «UDIO» بهره برده که کارایی همگی در بستر هوش مصنوعی است. چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به دبیری مهدی آذریندار از ۲۷ مهر تا ۲۴ آبان ۱۴۰۳ در پردیس سینمایی ملت برگزار می‌شود.

«فلسطین در چشم‌های من» اولین فیلم داستانی‌های پیررئال سینمای ایران با هوش مصنوعی، برای اولین بار در چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران اکران می‌شود. فیلم کوتاه «فلسطین در چشم‌های من» با عنوان بین‌المللی «Palestine in my eyes» به کارگردانی سروش البخشی نائینی و تهیه شده در انجمن سینمای جوانان ایران به عنوان نماینده ایران در بخش هوش مصنوعی که در مسابقه بین‌المللی چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران قرار دارد، با ۱۰ فیلم کوتاه دیگر از کشورهای ایالات متحده آمریکا، کره جنوبی، چین، ایتالیا، مالزی، یونان و ایران رقابت می‌کند. «فلسطین در چشم‌های من» اولین فیلم‌های پیررئال ساخته شده با هوش مصنوعی در ایران است که در آن

کاهش تأثیرات منفی هوش مصنوعی بر جوامع بشری

تعاملات را انسانی‌تر و رضایت‌بخش‌تر کند. توسعه فناوری فراگیر: تلاش‌هایی باید صورت گیرد تا اطمینان حاصل شود که دستیارهای هوشمند برای همه، صرف نظر از وضعیت اجتماعی-اقتصادی یا مهارت فنی، قابل دسترسی باشند. این امر شامل طراحی رابط‌های کاربری ساده و شهودی، ارائه گزینه‌های چندزبانه و سازگاری با فناوری‌های کمکی است. همچنین سرمایه‌گذاری در آموزش و دسترسی به اینترنت در مناطق محروم، برای اطمینان از بهره‌مندی همگان از قابلیت‌های هوشمند، ضروری است. با پرورش رویکردی متعادل، تأکید بر سواد دیجیتال، اولویت دادن به طراحی اخلاق‌مدار هوش مصنوعی و تضمین فراگیر بودن این فناوری، می‌توانیم ضمن مهار تأثیرات منفی عوامل هوشمند، از پتانسیل مثبت آنها برای بهبود ارتباطات انسانی بهره‌مند شویم.

ترویج تعادل: تشویق به رویکردی متعادل در استفاده از فناوری بسیار مهم است. ترویج تعاملات منظم‌ر در رو می‌تواند به حفظ مهارت‌های اجتماعی و ارتباطات احساسی کمک کند. **تأکید بر سواد دیجیتال:** آموزش کاربران در مورد استفاده مسئولانه از عوامل هوشمند و اهمیت حریم خصوصی می‌تواند برخی از تأثیرات منفی را کاهش دهد. برای توانمندسازی کاربران و ارائه دانش مورد نیاز برای محافظت از داده‌هایشان، لازم است برنامه‌هایی برای توسعه سواد دیجیتال اجرا شود. **طراحی اخلاق‌مدار هوش مصنوعی:** توسعه‌دهندگان باید اولویت را به ملاحظات اخلاقی در طراحی هوش مصنوعی بدهند و اطمینان حاصل کنند که عوامل هوشمند برای احترام به حریم خصوصی کاربر و تقویت تعاملات مثبت برنامه‌ریزی شده‌اند. گنجاندن الگوریتم‌های همدردی در این دستیارها می‌تواند